

תת"ע 2149/02/19 - בדר שהין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2149-02-19 מדינת ישראל נ' שהין
תיק חיצוני: 60250563958

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	בדר שהין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול דיון ההוכחות הקבוע ליום 5.3.20, לקביעת התיק לתזכורת ולזימון הנאשם לדיון באמצעות בית המשפט.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם ניתק עמו קשר לפני כשלושה חודשים, הוא אינו מודע למועד הדיון שקבוע בעניינו ואין ביכולתו לנהל את התיק ללא נוכחותו.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות של 170 קמ"ש מעל המהירות המותרת של 90 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ביום 23.1.2019.

הנאשם הוזמן לדיון בבית המשפט ביום 11.2.2019 לפני כשנה.

מאז ביקש ב"כ הנאשם 3 בקשות דחייה. בפעם הראשונה נדחה הדיון ליום 4.4.2019 בפעם השנייה נדחה הדיון ליום 8.7.2019 ובפעם השלישית נדחה ליום 30.10.19.

בדיון שהתקיים ביום 30.10.2019 לא התייצבו הנאשם וב"כ. בשמו של ב"כ הנאשם התייצב עורך דין עלא קישאוי אשר השיב לאשמה והתיק נקבע לדיון הוכחות ליום 19.1.2020.

ביום 16.1.2020 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לדחיית מועד דיון ההוכחות בשל מצבו הרפואי שלטענתו לא אפשר יציאה מביתו ודיון ההוכחות נדחה ליום 1.3.2020.

במסגרת בקשת הדחייה לא עדכן ב"כ הנאשם את בית המשפט כי אין לו קשר עם הנאשם.

ביום 19.1.2020 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לדחיית שעת הדיון. גם בבקשה זו לא עדכן ב"כ הנאשם את בית המשפט כי אין לו קשר עם הנאשם. בשל עומס ביומן בית המשפט לא ניתן היה להיעתר לבקשה ודיון ההוכחות נדחה ליום

5.3.2020. הנאשם הוזהר כי במידה שלא יתייצב לדיון, יוכרע דינו בהיעדרו.

ביום 19.2.2020 הגיש ב"כ הנאשם הודעה דחופה במסגרתה ביקש לבטל את דיון ההוכחות הקבוע ליום 5.3.20 כיון שהנאשם ניתק עימו קשר ואינו מודע לדיון. בהתאם להחלטתי הודיע ב"כ הנאשם כי הקשר עם הנאשם נותק לפני 3 חודשים, כ-3 שבועות לפני מתן התשובה לאישום.

נוכח הודעתו של ב"כ הנאשם הורתי למזכירות בית המשפט לזמן הנאשם לדיון ההוכחות וקבעתי כי בשלב זה יעמוד דיון ההוכחות על כנו.

סעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי בעבירות קלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו".

הנאשם המודע לכתב האישום שהוגש נגדו, בחר להתעלם מההליך שמתנהל נגדו, ניתק קשר עם סנגורו וגם ניסיונות מזכירות בית המשפט ליצור עמו קשר עלו בתוהו.

ברע"פ 8065/10 **ויאצ'סלב מלייב נ' מדינת ישראל** מיום 21.11.2010 קבע בית המשפט העליון

"בנסיבות העניין אין בטענת המבקש כי לא ידע על מועד הדיון, כדי להוות טעם המצדיק את אי ההתייצבות, בפרט שהדיון נקבע בנוכחות בא כוחו, והיה עליו, בידעו כי הוא עומד לדיון, ליצור קשר עם בא כוחו באופן ראוי".

ייצוג משפטי אינו יכול להוות הגנה מפני אי התייצבות לדיון בבית המשפט והתחמקות מהליכים משפטיים. ניתוק קשר עם הסנגור מהווה התנהגות חסרת תום לב מצד הנאשם אשר מודע היטב להליכים המתנהלים כנגדו ומתחמק ממשפטו.

בנסיבות אלה אני סבורה כי אין מקום לבטל את דיון ההוכחות. נוכחות הנאשם בדיון חובה. לא יתייצב הנאשם לדיון יוכרע דינו בהיעדרו.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים ותוודא קבלתה טלפונית.

ניתנה היום, ד' אדר תש"פ, 29 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.